

Dosarul nr. 2ra-814/20

Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Central, judecător – V. Craveț
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți, judecători – S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu

Î N C H E I E R E

17 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Puțuntica Victoria,
în cauza civilă la cererea înaintată de Puțuntica (Bejan) Victoria către Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Drochia, intervenient accesoriu Centrul de zi și plasament temporar pentru persoanele în etate “Drofa” cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 21 ianuarie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Drochia, casată hotărârea din 22 august 2019 a Judecătoriei Drochia, sediul Central, și pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 18 decembrie 2017, Puțuntica (Bejan) Victoria s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Drochia, intervenient accesoriu Centrul de zi și plasament temporar pentru persoanele în etate “Drofa” cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a invocat că, prin ordinul nr. 274 din 07 decembrie 2009 al Direcției Asistență Socială și Protecția Familiei Drochia, a fost angajată la Centrul de zi și plasament temporar pentru persoane în etate “Drofa” din or. Drochia în funcție de șef de gospodărie pe 0,25 unitate de salariu și 0,25 unități de salariu de bucătar, unde a activat până la 31 decembrie 2012.

La începutul anului 2013, s-a adresat administrației Centrului de zi și plasament temporar pentru persoane în etate “Drofa” pentru a prelungi activitatea de muncă, însă a primit refuz în legătură cu faptul că nu a prezentat carnetul de muncă.

Adresându-se către Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Drochia pentru a-i fi eliberat carnetul de muncă, primea refuz, ultima dată s-a adresat către ei la 04 septembrie 2017, în legătură cu ieșirea sa în concediul de maternitate, și iarăși i s-a refuzat.

La 29 septembrie 2017, reclamanta s-a adresat către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Drochia cu cerere de a-i elibera carnetul de muncă pe numele său și de a-i repara prejudiciul în sumă de 28044 lei, cauzat în rezultatul reținerii ilegale a carnetului de muncă.

La 01 noiembrie 2017, reclamanta a primit răspuns de la Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Drochia, prin care a fost informată că reținerea ilegală a carnetului de muncă urmează a fi confirmată prin înscrierile oficiale, iar constatarea vinei Direcției, aprecierea mărimii și obligarea de a compensa prejudiciul moral urmează a fi stabilite de către instanța de judecată.

Potrivit reclamantei, pârâtul prin acțiunile sale i-a provocat mari suferințe morale și anume, fiind privată ilegal de posibilitatea de a munci în urma reținerii carnetului de muncă, nu a avut posibilitatea de a câștiga surse de existență pentru ea și familia sa, fiind însărcinată, nu a avut posibilitatea de a primi concediul de maternitate și compensațiile cuvenite după nașterea copilului.

Reieșind din cele expuse, reclamanta Puțuntica (Bejan) Victoria a solicitat încasarea de la Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Drochia a prejudiciului cauzat ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci în urma reținerii eliberării carnetului de muncă și încasarea în beneficiul său din contul pârâtului a prejudiciului material în sumă de 28044 lei, a prejudiciului moral în sumă de 25000 lei, încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 22 august 2019 a Judecătorei Drochia, sediul Central, acțiunea civilă s-a admis parțial. S-a încasat de la Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Drochia în beneficiul lui Puțuntica (Bejan) Victoria prejudiciul cauzat în urma reținerii eliberării carnetului de muncă în sumă de 28044 lei, prejudiciul moral în sumă de 492 lei, cheltuielile de judecată în sumă de 2000 lei. S-a încasat de la Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Drochia în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 941,32 lei.

Prin decizia din 21 ianuarie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost admisă cererea de apel depusă de Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Drochia, casată hotărârea din 22 august 2019 a Judecătorei Drochia, sediul Central, și pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că reclamanta nu a probat vinovăția pârâtului în faptul neeliberării carnetului de muncă, precum și existența și mărimea prejudiciului material și moral. Totodată, nu a fost probată nici imposibilitatea reclamantei de a se angaja în lipsa carnetului de muncă. Suplimentar, instanța de apel s-a referit și asupra tardivității acțiunii înaintate de către Puțuntica (Bejan) Victoria.

La 19 martie 2020, Puțuntica Victoria, a expediat prin poșta electronică cererea de recurs asupra deciziei din 21 ianuarie 2020 a Curții de Apel Bălți, ulterior fiind recepționată și prin intermediul oficiului postal o cerere de recurs cu același conținut, înregistrată la 27 martie 2020.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

La 27 mai 2020, Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Drochia a depus referință la cererea de recurs, solicitând considerarea acesteia ca fiind inadmisibilă.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Puțuntica Victoria este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 21 ianuarie 2020 și expediată participanților la proces la 09 martie 2020 (f.d. 215), fiind recepționată de recurentă la 12 martie 2020 (f.d. 218). Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 21 ianuarie 2020 a Curții de Apel Bălți a fost expediat prin poșta electronică la 19 martie 2020, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de

apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Puțuntica Victoria.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Puțuntica Victoria.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru